

פְּרֻשֶׁת עֵיַן חַמַּד

יִצְחָק אֲרִיאֵל ע"ה בֵּית הַכִּנְסַת שְׁכוּנַת עֵיַן חַמַּד - אֲבִשְׁרַת צִיּוֹן

לְרֻפּוֹת כָּל חוֹלֵי ע"י וּבְכַלְלֵם צִיּוֹן בֶּן צ'חלה ולהצלחת רחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

פְּרֻשֶׁת תְּצִוָּה - בְּרִית כְּרוּתָה לְשִׁפְתֵימֵינוּ

"וְאַתָּה תְּצִוָּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (שמות כז, כ)

אינו רוצה, ששמו ייזכר בתורה. ודיבורו למרות שהיה על תנאי- עשה רשם, ושמו נמחה מן הפרשה.

וכתב בעל ה"שפתי כהן" מגורי האר"י הקדוש, שמכאן נלמד מוסר גדול, שלא יקלל האדם את עצמו אפילו בתנאי- שאם לא יהיה כך וכך, יקרה לו כך וכך- שהרי אפילו משה רבנו, שמסר נפשו למען עם ישראל, ולמענם אמר "מְחַנֵּי נָא מִסְפָּרְךָ" (שמות לב, לב) אם לא ימחול חטאם- והחטא נמחל- ובכל זאת נמחה שמו! וזהו מה שאמר: "וְאַתָּה תְּצִוָּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" תלמדם לקח זה עצמו: ראו ששמי לא מופיע בפרשה זו, משום שהוצאתי ביטוי זה מפי, היזהרו בדבריכם שלא לומר רעה על עצמכם ולא על שום אדם!

ואם נתבונן, נראה כי המלה "מִסְפָּרְךָ" מורכבת משתי מלים: מִסְפָּר כ"ו- כלומר, אם נספור עשרים פרשות מחומש בראשית- נגיע לפרשת תצווה. ולכן נמחה שמו של משה רבנו דווקא בפרשה זו.

וכבר שלמה המלך המלך הזהיר (קהלת ה, א): "אַל תְּבַהֵל עַל פִּיךָ וְלִבְךָ אַל יִמְהַר לְהוֹצִיא דָבָר לְפָנֶי הָאֱלֹהִים, כִּי הָאֱלֹהִים בְּשִׁמְיָם וְאַתָּה עַל הָאָרֶץ, עַל כֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעֻטִּים". מסיבה זו אפילו בתפילה צריך האדם להיזהר, שלא להכביר במלים, שמא ישל בלשונו, ויבקש שלא כראוי, ויביא על עצמו קללה ולא ברכה - "מִוֹת וְחַיִּים בְּיַד לְשׁוֹן" (משלי יח, כא).

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

בבית העלמין "סגולה" בפתח תקווה ניצבת מצבה עתיקה- העתיקה ביותר ברחבי בית הקברות הענקי. התאריך המתנוסס עליה: י"ט תשרי תרמ"ט, לפני למעלה ממאה עשרים שנה. ובאותיות גדולות חקוקות בה המילים: "ברית כרותה לשפתיים". הסיפור מאחריה מרעיש!

בערב יום הכיפורים בשנת ה'תרמ"ט (1888 למנינם) הקצו את חלקת הקרקע לבית העלמין בטקס מסורתי, בו הקיפו את השטח תוך אמירת מזמורי תהלים. כשסיימו הפטיר מישהו בהלצה: "נו, מי יהיה כאן הנפטר הראשון?" ואחד הנוכחים נענעה בהלצה: "אין לי בעיה להיות הראשון..." וכעבור עשרה ימים אכן חנך את בית הקברות!!! החליטו רבני העיר לחקוק את האזהרה על מצבתו, ראו מה עלולה התבטאות לחולל- "ברית כרותה לשפתיים".

פרשנים רבים עומדים על כך, שאין פרשת תצווה מתחילה בנוסח המקובל "וידבר ה' אל משה" או "ויאמר ה' אל משה" ולא עוד, אלא שבכל הפרשה כולה אין שמו של משה מוזכר אפילו פעם אחת- בניגוד לשאר פרשיות ספר שמות.

לדברי רבנו יעקב בן אשר "בעל הטורים" בא הדבר כתגובת ה' על דבריו הנמרצים של משה רבנו אחרי חטא העגל: "מחני נא מספרך, אשר כתבת". משום שבתפילתו ביקש על בני ישראל, שאם ה' לא יסלח להם על חטא העגל

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ארז מזרחי וב"ב חגי פרזול וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב נטלי בת יונת יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה ישי בן ז'ילה גילה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש רחל בת רותי שמואל אימן בן אסתר זרי ציון ומאיר אברהם וב"ב מ גלית בת מסודי עובדיה בן נעימה אליהו

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת מימי אילן בן ג'ולייט סיון בת אסתר חגית בת ז'ילה גילה תמר בת דליה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה אליהו מזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה אורטל זינה בת ארית שמואל אימן בן אסתר זרי

רפואה שלמה

הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גוג'יה הרב יעקב חי בן מרגליו שליט"א הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניצרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה ז'ילה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעדיה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה דב בן מזל אקבאל בת נושפארין חנה בת הדסה יפה בת שפיה יפה בת שרה - הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונבאר אורה בת גוהר רחל בת זוהרה נחום בן כיריה אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נעמי בת רחל יהודה אריה בן רחל ברכה שלו בן מזל פחימה

ט' אדר תשע"ב 03/03/2012

פרשת תצווה

הפטרה: (ס) כה אמר ה' - שמואל א' ט"ו (א) "ויאמר שמואל"- שמואל א' ט"ו

שבת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ב	17:00	18:16	18:55
ת"א	17:17	18:17	18:53
ח'פה	17:08	18:16	18:53
ב"ש	17:19	18:17	18:55

שואל ומשיב בהלכה – פורים

מהן המצוות בהן אנו חייבים בפורים?

שאלה:

?

תשובה:

!

להלן סיכום ההלכה מפי הרה"ג אליהו חיים פנחסי שליט"א (מספרו חיים כהלכה שיצא בעז"ה בקרוב):

למקומות אשר לא היו מוקפים חומה מימות יהושע בן-נון: בליל י"ד - אחד הגברים ואחד הנשים חייבים במקרא מגילה. אישה המטופלת בילדים או חולה ל"ע, חייב בעלה לדאוג לה שתשמע את המגילה או ממנו אם הוא בקי בקריאת המגילה, או שראוי ונכון לרב המקום לדאוג לכך שיהא לאחר קריאת המגילה לגברים קריאה נפרדת לנשים.

ביום י"ד - אחד הגברים ואחד הנשים חייבים שוב במקרא מגילה. לאחר מכן ייתן הבעל לחברו או לשכנו משלוח מנות וכן האישה חייבת במשלוח מנות לחברתה. ומעיקר הדין די במשלוח אחד שיש בו ב' מיני מאכל. אולם כל המרבה הרי זה משובח. ואף אם הוא או אשתו אבלים תוך שנה או שלושים או שבעה, חייבים במשלוח מנות.

לאחר מכן יש ליתן "**מתנות לאביונים**" לשני אביונים. שיעור מתנה שנותן לאביון הוא כדי סעודה שיכול לקנות לעצמו (פיתה פלאפל ושתייה - כ-20 ₪ לכל אביון) אחד עבורו ואחד עבור אשתו או בניו, שהם מעל גיל י"ג. ויש ליתן ביום הפורים את הכסף לעני, או ליתן לגבאי צדקה שאוסף עבורם ויזכה להם באותו היום.

וכן יש לערוך "**סעודת פורים**". לכתחילה יעשנה עם לחם ובברכת המזון יזכיר "על הנסים" ואם שכח אינו חוזר. ובסעודה זו אף האישה צריכה להשתתף. הגם שיש מצווה לשתות יין ולהתבשם, מכל מקום אם מחמת שכרותו עלול לבוא לידי קלות ראש, או לזלזל ולו במצווה אחת, מוטב שלא ישתה.

למקומות אשר היו מוקפים חומה מימות יהושע בן-נון: אותן הלכות רק שמקיימן ב-ט"ו אדר!!

הפּרַת הַטּוֹב

להלן סיפור שאומנם התרחש לפני שנים מספר, אולם יש בו כדי ללמדנו, עד כמה עלינו לעיתים להתבונן ולהכיר טובה לסובבים אותנו ולעיתים מרוב הטובות שהקב"ה הרעיף עלינו, עלולים אנו להיתפס לזוטות ולא להעריך את חסדיו יתברך. ומעשה שהיה - כך היה:

לפתחו של מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, הגיע לפני מספר שנים יהודי ובפיו בקשה - ברצונו לגרש את אשתו. כשנשאל על-ידי הגאון למה ומדוע הוא רוצה להחריב את ביתו, השיב הלה, שיש לו טענה גדולה על רעייתו. **לאחר שהיא משתמשת במסרק - נשארות שם שערות**, "ולמרות שהתריתי בה, וביקשתי הלוך ושוב, כמה וכמה פעמים, שתוציא את השערות לאחר הסירוק, היא שוכחת לעשות זאת!".

כששמע הצדיק את 'טענותיו הגדולות' של האיש כלפי רעייתו, הוציא הרב מפיו משפט אחד, משפט אחד ולא יסף וכך אמר: "**כנראה, יש לך חיים יותר מדי טובים**". במלים אחרות ביקש הרב להסביר לאותו אדם, אם אתה מוצא פנאי להקפיד על שטויות שכאלו, אות ברור הוא, שהינך חי בשפע גדול, ולא חסר לך מאומה.

הדבר יצא מפי השליט, והנה אך יצוא איש מבית הגאון, **מעד על מפתן הכניסה, שבר את רגלו והובהל לבית-הרפואה.** בתחילה הגיעו רבים מקרוביו לסעדו, **אולם, היחידה שהתמידה לבקרו וסייעה בידו במשך כל הזמן- הייתה אשתו.** כן, זו שתימך 'שוכחת להוציא את השערות מן המסרק לאחר שהיא משתמשת בו'.

ומה אירע עם סידור הגט? בצאתו מבית-הרפואה לאחר מספר לא מבוטל של שבועות, כשהוא ב"ה בריא ושלם ומהלך ברגליו כאחד האדם, מיהר לסגור את 'תיק' הבקשה לגירושיו עם אשתו. **מן השמים הראו לו בצורה הברורה ביותר, מי הוא האדם הקרוב לו ביותר, ומי באמת מוכן להגיש לו עזרה וסיוע ביום צרה.**

והדברים מבהילים. כיצד מסוגל האיש - גם בהיותו בביתו, כשהוא רגוע ושלו, ואינו מאושפז בבית-הרפואה - לשכוח כל מה שרעייתו עושה עבורו?! הכיצד שוכח אותו יהודי את המלאכה המייגעת האורכת ימים ולילות עבור גידול הילדים? המעמסה הרובצת על כתפיה של האם במיוחד בנושא החינוך? הקימה בכל שעה והטיפול המייגע, היום-יומית? הרי צריך להיות אָטוּם במידה מופלגת כדי לשכוח את כל הטובות, ובמקום זאת להיטפל על זוטות ולהקפיד על דבר קטנטן כמו עניין המסרק.

ראוי לכל אדם, להתבונן יום-יום על מידת הטוב של הסובבים אותו, הן ע"י רעייתו והן ע"י הוריו או בני ביתו, לחשוב עד כמה הוא צריך להעריך אותם ולגמול להם טובה כפולה ומכופלת.

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חיג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

האדמו"ר רבי אלעזר מנחם מנדל בידרמן מלעלוב זצ"ל- נולד בלעלוב שבפולין בשנת ה'תקפ"ז (1827). ביום שנולד ישב אביו ליד השולחן ונרדם. כעבור רגעים אחדים הקיץ וסיפר את החיזיון הנפלא: "זה עתה נראו אליי שלושה צדיקים מגדולי עולם, הפצירו בי לקרוא את שם הילד שייולד לי על שםם. נתתי את הבטחתי רק לשניים מהם, הלא הם: הרה"ק רבי אלעזר מליז'נסק (בנו של ר' אלימלך), ור' מנדל מרימינוב. לצדיק השלישי לא הבטחתי, לכן לא אגלה לכם מי היה". באותו רגע שסיים ר' משה דבריו פרצו הנשים לחדרו בקריאות שמחה וצהלה ובישרו אותו בבשרות מזל טוב כי נולד לו בן, אותו קרא הרבי בשם: **אלעזר מנחם מנדל**.

שקדן נפלא ומתמיד עצום עד כדי סיכון בריאותו. **מרב שקידתו היה מסובב את מורה השעות אחורנית כדי שרבו ילמד איתו יותר**. בשנת ה'תרי"א (1851) עלה לא"י. לאחר פטירת אביו כיהן כאדמו"ר חסידות לעלוב בירושלים. ענוותן. צנוע. גדולי ירושלים וגאוני הדור העריצו אותו. מפורסם בצדקתו וקדושתו, ורבים מישראל נושעו ונרפאו ע"י תפילותיו. **בעל רוח-הקודש**.

התנסה בניסיון העוני, ואשתו הייתה שופתת סיר על האש ומבשלת 'מרק סובין' ובו שוברת את רעבון ילדיה. מרוב בושה - וכדי לכסות על הדלות ששררה בבית הייתה רעייתו שופתת על הכירה בכל יום שישי סיר מלא מים ומכסה אותו בנייר. מלומד בייסורים קשים, אך מעולם לא התלונן, ופניו הפיקו אושר תמידי. תפילתו הייתה מרעידה כל לב. הקפיד על תפילת הערבית בכל יום ליד הכותל המערבי. תפילה זו הייתה נמשכת אצלו זמן רב, ולרוב כשלוש שעות ויותר. עמד על רגליו בגשם העז או כאשר פתיתי שלג הנערמים עליו, והיה ניצב ללא ניע, תפוש שרעפים ואחוז דביקות עיניו כלפידים וזאת על אף התנכלויות התושבים הערביים. נפטר ב-ט"ז אדר ב' ה'תרמ"ג (1883). חי כ-56 שנים. ציונו בהר הזיתים.

אביו: אדמו"ר רבי משה. **אמו:** מרת רבקה רחל. **אשתו:** מרת פייגא מאטיל (בת היהודי הקדוש רבי צבי בן החוזה מלובלין). **בנו:** אדמו"ר רבי דוד צבי שלמה (ר' דוד'ל). **אחיו:** ר' יצחק דוד.

יסורים רבים סבל הרה"ק. מדי שנה ביום הכפורים היה מקבל ייסורים על עצמו ואומר: "ואפילו ע"י ייסורים וחולאים רעים". ואכן סבל כל ימיו. היו ימים ומחלותיו החריפו, עד כי מקורביו חשבו שקרב קיצו. פעם בהיותו בן שלושים הותקף בדלקת הכבד, וכפסע היה בינו ובין עולם הבא. לא הועילו כל התרופות, הרופאים התייאשו מחייו. קמה אמו הצדקנית בת היהודי הקדוש והכריזה, כי היא נותנת לבנה במתנה עשרים וחמש שנים, שיש לה עוד לחיות עלי אדמות. ועוד באותו שבוע נסתלקה אמו, כשבנה הבריא וקם ממיטתו וחי עשרים וחמש שנים נוספות.

ביום כיפור או ט' באב היה צועד בפוזמקאותיו חלוץ נעליים אל רחבת הכותל, למרות שהיה עליו לעבור בסמטאות של נוכרים. פעם אחת ארב לו ערבי בן בלייעל ואמר להשביע את צימאון הדמים שלו ברבי. הוא ידע כי ללא נעליים לרגליו עושה הרבי את דרכו אל הכותל המערבי ביום זה, ומשום כך פיזר לאורך כל הדרך שברי זכוכית ואבנים חדות, כדי שהרבי יצא פצוע וזב דם ברגליו.

זממו יצא לפועל בצער ובכאבים עשה הרבי את דרכו והגיע אל הכותל המערבי פצוע ובשר רגליו שסוע. הוא לא סיפר על כך לאיש, אך בחזרתו לביתו שלח לקרוא אליו מניין אנשים וביקש מהם את הסכמתם למותו של הערבי הרשע. הם הסכימו בפה מלא, ומיד הציע להם הרבי: "בואו ונראה מה היה בסופו של בן הבלייעל". ליוו האנשים את הרבי לביתו של הערבי, ובבואם מצאו אותו מושלך על הארץ כפגר מת.

יספר הגה"צ ר' מרדכי אהרן שנברגר שליט"א ששמע מאביו זצ"ל ששמע מהרה"ק ר' דודיל בידרמן זצ"ל שסיפר כי כשהיה ילד קטן שלח אותו אביו הרה"ק ר' אלעזר מנדל לקנות יין, ועל הדרך בחזרה לביתו נטפל אליו ערבי וציער אותו. בליל שבת כשלקח ר' אלעזר מנדל הכוס יין בידו, הניח הכוס על השולחן, ושאל את בנו ר' דודיל: "מה אירע לך בדרך?", ענה בנו: "כלום", מכיוון שלא זכר מה שהיה.

לקח עוד הפעם הכוס בידו הקדושה ועוד הפעם החזיר הכוס על השולחן ושאל: "מה אירע לך?", אולם בנו עדיין לא זכר. עד שאמר לו אביו: "היזכר במה שאירע", עד שסוף כל סוף זכר, וסיפר לו המעשה עם הערבי. הסביר אביו: "ראיתי, ששם 'הויה' אינו זורח על היין. הבנתי. שמשוה אירע". (שיח זקנים)

רגיל היה רבנו אלעזר מנדל ללכת יחד עם משמשו אל ה"כותל המערבי". שעות ארוכות עמד במקום זה והתפלל. גם כשהיה גשם שוטף עמד רבנו כך והמשיך בתפילתו. פעם אחת בליל שבת כדרכו בקודש, עמד לפני הכותל והתעכב בתפילה. בסביבה היו ערבים, שהחליטו להתנכל לצדיק. הם פנו לסמטה הצרה, שמתוכה היו רגילים לצאת אל היישוב היהודי ושמו לאורך הסמטה קרשים רבים והציתו אש לכל רוחב הדרך כדי למנוע ממנו את המעבר לחזור לביתו.

כאשר סיים הרב תפילתו, ובאו לסמטה זו, נבהלו הסובבים בראותם את האש המתלקחת מחמת הסכנה להישאר באישון לילה במקום אפל, אשר אין דרך לנסות ימין ושמאל ולא ידעו לשיית עצה בנפשם, כי עדיין לא קידשו את השבת. רבנו נשאר עומד כך כרגעים אחדים בהתעמקות הנפש והסתכל השמימה ועיניו סגורות, ולפתע פתאום כבתה האש בהשאירה את העצים הערוכים שהיו יכולים לבעור עוד זמן רב. והיה לפלא בעיני הסובבים.

נזיונות רבים וגילויי שמיים היו לו לרבי אלעזר מנדל, ומסופר, כי פעם אחת קבע עם מקורביו שיסעו לעיר חברון למשך מספר ימים, וכאשר הגיעה העת לחזור ניגש אליו משמשו ואמר לו, כי הגיעה שעת החזרה. לתדהמתו השיב הרבי: "ואיך אוכל לחזור והאבות הקדושים עדיין לא נפרדו ממני?".

להלן סיפור מופלא ביותר שהתרחש אך לפני שנים ספורות, מעל ליובל שנים ליתר דיוק! עד כמה המושג "הִנֵּה לֹא יָנוּם וְיִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל" (תהלים קכ"א, ד) וכיצד בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו- והקב"ה מצילנו מידיהם:

כולנו שמענו על אכזריותו של הצורר "סטאלין". משמעות השם למעשה הינה "איש-הפלדה". מדובר באדם, שבהוראתו הישירה נרצחו לא פחות משלושים מיליון איש במרחבי רוסיה! רק בין השנים ה'תרצ"ב- ה'תרצ"ז (1932-1937) נעצרו שלושים ושבעה מיליון בני אדם בהוראתו. בשנת ה'תרצ"ז (1937) רצח רשע זה מאתיים אלף חברי מפלגה בחשד שלא היו נאמנים לו, באותה שנה הוציא להורג שלושים אלף קצינים מהצבא האדום, וחמישים אלף קצינים נוספים הוגלו לסיביר לעבודת פרך. בכל יום היה מורה על רציחות ועינויים של אנשים, וכל זאת כדי לבסס את שלטונו ולזרוע פחד וחלחלה בליבם של הסובבים אותו, שלא יעזו לחשוב למרוד בו. צורר זה כל כך חשש לשלטונו, עד שבמלחמת העולם השנייה הורה להוציא להורג את בנו, כיוון שחשד בו, שמעורב הוא בניסיון לקשור קשר לבגידה.

לא נחה דעתו של הרשע, עד שהחליט להשמיד (חלילה) את שלושת מיליון היהודים, שנותרו מהשואה האיומה, בניצוחו של היטלר יימח שמו וזכרו. לשם כך הקים מחנות ריכוז ביערות סיביר, במקומות שבהם הקור מגיע לשישים מעלות מתחת לאפס! כך חשב הוא להגלות למחנות אלו את כל היהודים, שיקפאו שם למוות. ללא בזבז תחמושת יקרה ואף יסבלו מעצם השהייה במקום עד צאת נשמתם בעינויים.

ב-כ"ו טבת ה'תשי"ג (13 בינואר 1953) הואשמו קבוצת רופאים יהודים בניסיון להרעיל את מנהיג ברית המועצות והצבא האדום ונידונו למוות בתליה - ואף נגזרה על כל חבריהם וידידיהם גלות קשה וארוכה למחנות ההשמדה שבסיביר הרחוקה.

מספר ימים לפני ביצוע פסק הדין הפומבי ברופאים בליל פורים ה'תשי"ג (1953) שהה במחנה בסיביר יהודי גאון וצדיק גדול בשם ר' יצחק זילבר זצ"ל. אותו צדיק פעל באומץ-לב בלתי רגיל להפצת תורה ולליבוי הגחלת היהודית, ואף בכלא הצליח לקרב אסירים יהודים ליהדות. הוא סיפר, כי בחסדי שמים הצליח לארגן שם מניינים לתפילה בציבור, מתחת לאפם של הסוהרים. ר' יצחק רכש את אמונו של כמה אסירים גויים, על-ידי שעשה למענם מספר שירותים - ובתמורה מילאו את חלקו בעבודות, שנדרש לעשות בימי שבת-קודש.

ומכיוון שהיה זה ליל פורים, ומגילה כְּשֶׁרָה לא הייתה בידם, ביקשו חבריו לתא היהודים מר' יצחק, שיספר להם את סיפור המגילה. הוא כינס את היהודים והחל לספר במתק שפתיים, שהקב"ה חנן אותו, ופרש לפניו את סיפור המגילה: על הגזרה האיומה שריחפה מעל ראשיהם של היהודים, וכיצד 'נהפוך הוא', והקב"ה הפר את מחשבת המן האגגי ותלו אותו ואת בניו על העץ.

אחד היהודים בשם אייזיק מירנוביץ קם ואמר במריחות: "מה אתה מספר לנו סיפורי ניסים? היכן יש ניסים, כשעומדים להשמיד עוד שלשה מיליון יהודים בפקודת סטאלין?". ר' יצחק חיכה, שהאסיר יירגע מעט כדי שיוכל לענות לו, אולם הלה לא נרגע כלל ועיקר. הוא אמר כמעט בזעקה: "בעוד כמה ימים יתלו הרופאים בכיכר האדומה. הרכבות לגירוש היהודים כבר עומדות הנן. מקצת היהודים יישלחו לעיר וורחויאנסק, שהטמפרטורה מגיעה בה בחורף לשישים-שבעים מעלות מתחת לאפס. אחרים יישלחו לחברובסק".

ר' יצחק התבונן בפניו ואמר בלהט: "לא תקום פעמים צרה! לא תהיה יותר שואה". "מאין אתה כה בטוח?" שאל אייזיק בפליאה, ור' יצחק עונה לו רכות: "עם ישראל יצח" - "סטאלין כבר החליט", זעק אייזיק, "וכשהוא מחליט, מי יכול לעמוד בדרכו? הוא כבר הוכיח, שמסוגל הוא לעשות מעשים גרועים יותר. הוא רצח מיליונים, ואף אחד לא יכול לעמוד בדרכו!".

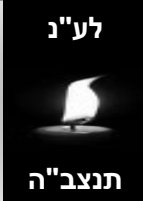
ר' יצחק המשיך באמונתו ואמר: "גם המן הרשע החליט וגם שלח אגרות והכל התבטל", בשלב זה התרתח אייזיק ועמד מלא קומתו ואמר: "מה אתה משווה את המן לסטאלין? המן היה פרעוש עלוב כנגד כוחו של סטאלין, שחיסל את כל יריביו במפלגתו השתלט על רוסיה האדירה וניצח את השטן הנאצי, הוא חזק יותר מפלדה!!!". הרב לא התרגש מדבריו, ובשקט הוסיף ואמר: "אני לא מסכים איתך, שהוא חזק יותר מפלדה, הוא רק בשר ודם, וככזה אין לדעת, מה יקרה איתו בעוד חצי שעה". ובזה נחתם הדין, שהרי היה זה ליל פורים, ור' יצחק המשיך בסיפור המגילה.

השעה הייתה 19:50. חצי שעה בדיוק לאחר מכן בליל פורים ה'תשי"ג בשעה 20:20 לקה סטאלין בשבץ מוחי ואיבד את כושר הדיבור. לאחר שבוע ימים בו עבר סטאלין תהליך גסיסה רב-סבל- מת. ביום ראשון, כ"א באדר, התפרסמה הידיעה המשמחת על מותו. לכתו של הרודן האכזר שמה קץ לעלילת 'משפט הרופאים' ולתכנית הגירוש, שהכין ליהודי ארצו. באותו שבוע שוחררו הרופאים ממעצרם, וכן בוטלו גזירות הגירוש לסיביר הקפואה. כשבאו ובישרו לאותו קדוש, שלא נפל מדבריו ארצה, וכך אירע לאחר חצי שעה, ענה להם בענוות חן: "דבר זה יכול אני להעיד על עצמי: מעולם לא פגמתי בלשוני ולא הוצאתי מפי דבר מגונה!"

נבקשכם לתרום את מחצית-השקל לטובת העלון וזאת כהכרת הטוב על שאתם נהנים בכל שבוע מקריאת העלון!!! היו שותפים בהפצת התורה וחיזוק באמונה וביטחון בבורא העולם. למעוניינים, נא לפנות לליאור 0504-115673

הרב מנחם בצרי ביקטוריה זצ"ל
נאג'י בן עזרא ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו
אורי בן מרים ז"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חנה בת לאה ע"ה
שרה בת מלכה ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב אטון שבתי בן אסתריא זצ"ל
יעקב בן סלימה ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
דני בן אסתר ז"ל
יצחק ששון בן אסתר ז"ל
שני בן אסתר ע"ה

הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אינס בת מאירה ע"ה
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דהן מסעוד בן יקוט ז"ל
אסתר בת נעמי ז"ל
חי זיי בן קלרה ז"ל

הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל
הרב מרדכי אליהו בן מזל זצ"ל
עמרם בן חנה ז"ל
נעמי בת כתון ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
אודיה ע"ה בת יפה שתח'
יונה בן סעדה ז"ל
חיה רבקה בת מרים ע"ה